

Verstelwerk.

Henkie ging weer eens varen en dan moest er natuurlijk van x alles gedaan worden, werkbroecken nagekeken en versteld worden, Zoiets deed men vroeger in die goeie ouwe tijd, er werd niet zomaar een nieuwe broek gekocht als de oude nog niet helemaal versleten was en met een lap uit een kapotte broek

werd er dan weer een keurig broekje van gemaakt. Maar moeder had toch een nieuwe gekocht, want je wist toen nooit hoelang je weg zou blijven.

Wie weet waarv~~an~~ moeder hem gekocht had, hoe ze het geld ervoor bij elkaar geschraapt had, misschien bonnen van de kruidenier weggebracht, of wat dan ook.

Als je jong bent denk je daar niet over na, je moest een broek hebben, verder niets, zo zijn alle kinderen, vroeger en nu, zo zal het wel altijd blijven.

Moeder is allang dood, maar nu als ik nog eens aan vroeger denk dan schaam je je wel wat, wat een rot egoïsten zijn kinderen toch allemaal.

Eens lang geleden, ik had al geslapeh, toen ik wakker werd en naar de w, c moest, vroeger noemde je dat ook anders, er brande nog licht inxde keuken en ik zag moeder zitten, ze had haar grote witte nachthemd al aan, het haar wat in de war.

Het oude sigarenkistje stond op tafel en voor haar lag een boekje, zoals de melkboer ook had, het was haar huishoudboekje waarin ze alles opschreef, allemaal uitgaven, van, t eten ook natuurlijk, maar hoofdzakelijk de grotere dingen.

Eens had moeder het laten liggen, ze had het niet vergeten hoor, maar ze moest gewoon ~~wax~~ even wat anders doen.

Ik keek erin en bladerde om en om, nu ikzelf haar leeftijd van toen heb, besef ik, wat wie en hoe ik was.

Ik las de namen van alle kideren en wat voor onkosten zij veroorzaakten, schoenreparaties, kleren, kousen noem maar op, maar henk kwam het meeste voor, Henk zolen, hakken, henk broek, henk kiel, henk, henk, henk.

Die avond, misschien wel nacht zag ik haar zitten in haar grote witte nachthemd en hoorde haar zachtjes huilen, haar handen gevouwen over het boekje heen, heel stil stond ik door een kier te kijken en hoorde haar zeggen, amen, toen veegde zij haar gezicht af met de mouw van haar nachthemd en zuchte heel diep. Ik sloop naar mijn bed en heb ook gehuild en gebeden, ach lieve Heer, ik wil zo graag lief zijn en goed, helpt U mij als, t belijft amen.

De andere morgen was alles weer gewoon, want het was weer licht en dan ziet alles er anders uit, dan zie je geen enge dingen meer want deschaduw~~en~~ van de nacht zijn dan verdwenen.

Maar ik wijk af, ikx zou weer eens gaan vareh en moeder was aanhet verstellen, ik zat in de voorkamer te lezen, het was zo, n echt gezellige tevreden middag, moeder en ik hadden samen thee gedronken, ik voelde me al echt een grote vent en zo praatte moeder ook met mij.

Ik vertel liever niet waarover, maar ik zei, ja moeder en nee moeder, zoiets doe ik niet moeder, ik zal goed mijn best doen moeder.

Moeder was weer aan het naaien, soms met het puntje van haar tong, buiten haar mond en een haarlok die steeds voor haar ogen hing naar boven blazend, ik zag alles heel in de verte net als vroeger op school als meneer een verhaal vertelde

dan zat ik zo te luisteren, dan leefde ik helemaal mee.
Ineens gaf moeder een gil, ik schrok me een aap en riep,
moeder, moeder wat is er, moeder ~~er~~ huilde en lachte tegelijk,
ach henkie, ik knip je nieuwe broek stuk om je oude te verstellen.
Samen hebben we gelachen tot we er slap van waren, we hebben
het aan niemand verteld, maar soms denk ik er nog wel eens
aan, ook aan het boekje.